

[Aase Olesen]

Butikshandelens Fællesråd osv., er korrekte, og at der er tale om en endog meget stor forskelsbehandling udelukkende på grund af antallet af medarbejdere. At der er tale om forskelsbehandling mellem eksporterende virksomheder og ikkeeksporterende, giver sig selv, det er meningen med forslaget, men at det som en sidevirkning giver anledning til meget stor konkurrenceforvridning, mener vi er uacceptabelt. Det er baggrunden for, at vi ikke vil kunne stemme for forslaget, som det foreligger, men vi forstod samtidig på ministeren også under første behandling, at han var villig til at se på, om man kunne ændre på de forslag, der er, så man i hvert fald kunne mindske den uheldige virkning. Vi vil derfor bede om, at forslaget går tilbage til udvalget, så vi kan forsøge at få ændret på disse meget skæve virkninger.

Under udvalgsarbejdet har der yderligere vist sig problemer først og fremmest som følge af den bagatelgrænse, som er indarbejdet i forslaget med hensyn til arbejdsgiverbidraget. Det er bidragsgrundlaget på de 200.000 kr.

Udvalgsarbejdet har vist, at det i allerhøjeste grad vil være muligt at påvirke denne 200.000 kr.s grænse. Vi finder derfor, at det er en af de ting, der bør rokkes ved, fordi man ikke kan have regler, som i den grad giver anledning til spekulation i bidragsligt.

Vi er overbevist om, at disse regler kan ændres, og vi ser hen til, at behandlingen mellem anden og tredje behandling i udvalget kan give nogle løsninger, som man vil kunne leve med.

Så er der lovforslag nr. L 123, som har været til behandling i Socialudvalget. Jeg må da give de ordførere ret, som har påpeget, at behandlingen faktisk har været noget kaotisk. Først får man et forslag lagt frem, som de, der skal administrere det, slår syv kors for sig ved at komme til at administrere. Dernæst på et meget sent tidspunkt efter midnat i udvalget ser man en minister trække sit ændringsforslag tilbage og fastholde det oprindelige forslag.

Jeg tror ikke, at det er noget, som Socialministeriet er stolt af. Jeg har også forstået, at Socialministeriet har været under et meget stort tidspres. Det er baggrunden for, at Det Radikale Venstre finder, at det fornuftigste havde været simpelt hen at lade lovforslag nr. L 123 blive liggende i udvalget, til man havde fundet sine ben i Socialministeriet og fundet ud af, hvordan denne sag skulle administreres.

Der var imidlertid et flertal i Socialudvalget, som ønskede at afgive betænkning, og det forstår jeg for så vidt godt, fordi det handler om at få slået fast, at man ønsker at få nedsat arbejdsgiverperioden fra 5 uger til 1 uge, og så vil man altså derefter lovgive for at få styr på administrationen, og det vil vi da så ikke modsætte os. Men som sagt kunne sagen have været klarert ved, at man lige så stille havde ladet forslaget ligge i udvalget, til vi mødes igen efter nytår.

Så må jeg sige om den kritik, der har været rejst i forbindelse med vores ønske i Socialudvalget om at få Kommunernes Landsforenings kommentar, at deri er jeg enig: Det hører ingen steder hjemme, at vi, når vi har bedt om en kommentar, får at vide på gangene af journalister, hvad kommentaren går ud på, og vi så i timevis skal gå og vente på at få den. Det er ikke rimelige vilkår at give Folketingets Socialudvalg at arbejde under, og uanset hvor mange undskyldninger man kan finde på om, at man ville have tid til at kommentere, og jeg ved ikke hvad, så må man forstå, at når vi beder om en kommentar fra Kommunernes Landsforening, så er det kommentaren fra Kommunernes Landsforening, vi ønsker, og hvis ministeren så har lyst til at kommentere den, er det da i orden, men det er ikke rimeligt, at journalister og andre, men ikke vi, kender en kommentar, som vi beder om og faktisk gerne vil have til at indgå i det arbejde, vi sidder med.

Så skal jeg for det tredje sige, at vi har i udvalget modtaget henvendelser fra Landboforeningerne, Husmandsforeningerne og Håndværksrådet vedrørende karensperioden for selvstændige erhvervsdrivende, hvor man jo i dag har en karensperiode på 21 dage, som man ønsker nedsat til syv dage. Det har vi i Det Radikale Venstre særdeles stor sympati for, og vi har bedt om at få undersøgt, hvor meget det vil koste.

Vi har nu efter gentagne spørgsmål fået at vide, at Socialministeriet mener, en sådan omlægning ville koste 250 mio. kr. Jeg må stadig væk sige, som jeg også har sagt det i udvalget, at jeg tror ikke på, at en sådan omlægning vil have så store konsekvenser. Jeg mener, at man har brugt nogle statistikker, som i høj grad tager udgangspunkt i lønmodtagerstatistikker, men det har været umuligt på den korte tid, der har været, at komme igennem med nogle mere dybtgående analyser, og vi har derfor, i betragt-